

Experiența Erasmus. O experiență de neuitat, epică, de nedescris. Dacă v-aș spune numai atât, cu siguranță nu m-ați crede. Însă, sunt de parere că lucrurile cu adevărat frumoase nu au nevoie de cuvinte, de a fi descrise, ci mai mult de a fi trăite.

Am doar 17 ani și obișnuiam să fiu o persoană introvertită, închisă în mine, prietenoasă (dacă te băgai în seamă cu mine), fără încredere și constant speriată de necunoscut, dar cel mai important este că îmi era frică să acționez astfel încât să obțin ceea ce voiam de fapt. Îmi era frică

să-i rănesc pe cei din jurul meu, chiar dacă rănirea lor ar fi dus poate la fericirea mea. Acest proiect a fost un punct declanșator în viața mea, care m-a făcut cumva să văd lumea cu alți ochi și care m-a ajutat să îmi dau seama că eu împreună cu fericirea mea suntem pe primul loc și apoi restul. Iar acum sunt cu totul și cu totul o altă persoană. Sunt mai deschisă în orice tip de relație (în continuare cu mici rezerve), mai încrezătoare în puterile mele, mai sigură pe mine și chiar mai fericită.

Această plecare nu m-a ajutat numai în dezvoltarea mea personală, ci și în cea legată de școală. Am rămas impresionată să le văd laboratoarele, sălile de clasă, să aflu facilitățile de care elevii din Franța dispun, și nu în ultimul rând am fost surprinsă de aparatura de înaltă calitate pe care o au și cum munca în echipă este binevenită la orice curs. Iar dacă ai nevoie de o explicație sau de ajutor, ei sunt gata să ți le ofere, nici măcar nu stau pe gânduri.

În cele din urmă, proiectul Erasmus și plecarea în țara visurilor mele, Franța, m-au ajutat enorm ; m-au ajutat să-mi îndeplinesc una dintre cele mai mari dorințe, iar în final m-au ajutat să devin persoana care era bine ascunsă în interiorul meu de câțiva ani buni.

(Romila Bianca)